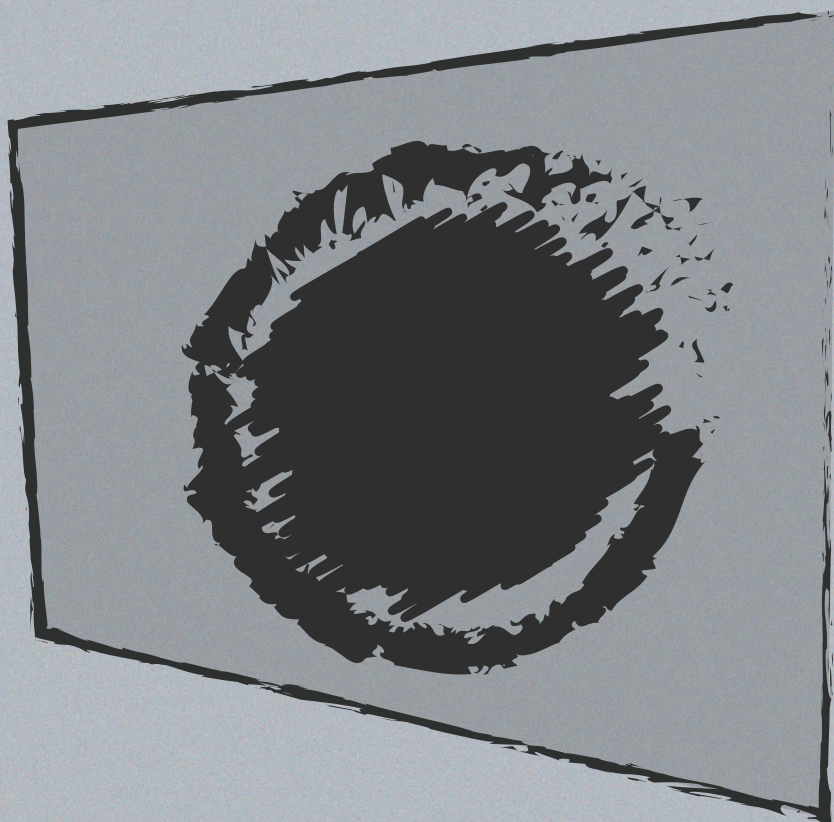

ο ψυχοναύτης
αποσπάσματα

DREAM
TIGERS

Γιάννης Αντάμης

**Ο Ψυχοναύτης,
αποσπάσματα**

**σύνθεση εξωφύλλου και
τεχνική υποστήριξη: Μάριος Αρσενίου**

**Dreamtigers 2017
www.dreamtigers.gr**

Και μισογελών, μισοφουρκισμένος δια την
τοιαύτην ανοησίαν της εσχάτης σκέψεως ενός
επιθανάτου, έκλεισα το παράθυρο, επήρα το
καπέλλο μου, και κατέβηκα στο δρόμο.

Μιχαήλ Μητσάκης, «Ο Αυτόχειρ», Ιστός 1996

Στην αρχή δεν ακούς τίποτα. Ψάχνεις, μα δε βρίσκεις κάτι να ακούσεις μες στη βαθιά και ήρεμη νύχτα. Έχετε ξεμείνει, εσύ, η σιωπή και η πόλη. Περισσέψατε. Βαθιά σιωπή και ήρεμη πόλη. Με τα σεντόνια σου παλεύεις και λες, δεν μπορεί, όλο και κάτι θα υπάρχει. Κρατάς την ανάσα σου και κλείνεις τα μάτια για να ακούσεις καλύτερα. Χωρίς αέρα, χωρίς φως. Κάτι σαν θάνατος, μα όχι θάνατος. Και τότε είναι που έρχεται από μακριά. Από κάποιο ξεχασμένο ραδιόφωνο, κάποιο τραγούδι ξεχασιάτικο. Κάτι σαν μπλουζ, μα όχι μπλουζ. Θρηνείς που νύχτωσε και δεν πρόλαβες να το χορέψεις.

Τίποτα δεν πρόλαβες. Και έπειτα ακόμα πιο μακριά, από την άκρη. Το νυχτερινό τρένο να μπαίνει μέσα στην πόλη σαν τον κλέφτη. Να την τρυπά και εκείνη να μην μπορεί να αντισταθεί. Να μη θέλει να φωνάξει. Άγρια σιωπή και βαθιά πόλη. Και ύστερα πάλι πιο κοντά, δίπλα σου, πίσω από τον τοίχο που στηρίζεις, μέσα στο αυτί σου. Ένα κουνούπι, ένα παλιό ψυγείο. Κάτι θέλουνε να σου πουν. Κάτι θέλεις να ακούσεις. Και η καρδιά σου πάντα εκεί, να γρονθοκοπεί τα σεντόνια. Να μετρά το χρόνο ανάποδα. Πόσο καλοκαίρι σου έμεινε ακόμα; Πόση ζωή; Και τότε έρχεται η έκρηξη.

Το νέο τρομοκρατικό χτύπημα στην καρδιά της Τετραρχίας μαρτυρά την επανεμφάνιση της εξτρεμιστικής οργάνωσης «Υπάρχω Σημαίνει Λερώνω Τα Χέρια Μου». Οι αδίσταχτοι υπαρξιστές, με τη βοήθεια του -κατά τα άλλα- ταλαντούχου ταχυδακτυλουργού Ντίκενς, κατόρθωσαν να εξαφανίσουν πέντε από τα έντεκα μέλη του Ανωτάτου Συμβουλίου των Μεταβαφτιστών την ώρα που αυτό συνεδρίαζε.

Ο Διοικητής της Τράπεζας Εσωτερικών Υποθέσεων υπέθεσε δημοσίως πως οι τρομοκράτες πρέπει να είχαν δεχτεί πληροφορίες και οικονομική ενίσχυση από το μέλλον.

Τη μέρα εκείνη ξύπνησα νεκρός.
Τη μέρα εκείνη ημέρα δεν υπήρχε.
Τη μέρα εκείνη ξύπνησα, μα ο χρόνος συνέχισε
στο πλάι μου για πάντα να κοιμάται.
Η μέρα εκείνη δεν άρχισε ποτέ κι ούτε ποτέ δεν
πρόκειται στ' αλήθεια να τελειώσει.
Η μέρα εκείνη και εγώ κι εσύ που με διαβάζεις.

Η διαλεύκανσης της δυσάρεστης και ενοχλητικής αυτής υπόθεσης ανετέθη στον αστυνόμο Σίγμα, γνωστό στο φιλοθεάμον και πάντα απαιτητικό κοινό από την ικανότητά του να διπλασιάζει τα ποσοστά της εγκληματικότητας σε κάθε υποπεριφέρεια, της οποίας αναλαμβάνει την διοίκηση. Η μέθοδος του εκκεντρικού οργάνου να διερευνά τους φόνους και τους βιασμούς επαναλαμβάνοντάς τους με σχολαστική ακρίβεια σε βάρος μάλλον αθώων και σίγουρα ανύποπτων πολιτών που προσομοιάζουνε στα θύματα, προκειμένου να διερευνήσει επί τω έργω κίνητρα και συνθήκες, έχει κριθεί ενδιαφέρουσα μα ελάχιστα αποτελεσματική. «Τα εγκλήματα δεν είναι παρτίδες σκάκι, τα λευκά ποτέ δεν παίζουν πρώτα και συνήθως δεν κερδίζουν», δήλωσε σχετικά η βαρόνη Νι, καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο του Ιφφ.

Έρευνες του παραπάνω διαπλανητικής
αναγνωρισμένου ιδρύματος έχουν οδηγήσει
στην άποψη ότι η μετά θάνατο ζωή έχει πολλά
κοινά με τον προ του θανάτου ύπνο. Άνθρωποι
που πεθαίνουν αφήνοντας πίσω τους
εκκρεμότητες ή φορτωμένοι με συμπλέγματα κι
ενοχές περνούν την αιωνιότητα βυθισμένοι
μέσα σε φριχτούς εφιάλτες. Αντιθέτως οι δίκαιοι
και ευσεβείς τυχαίνουν ευνοϊκότερης
μεταχείρισης από το υπερυποσυνείδητό τους,
αφού αναχωρώντας από το μάταιο μας κόσμο
ξεκινούν ένα χωρίς επιστροφή ταξίδι σε ονειρικά
τοπία και ονειρεμένες καταστάσεις. Ευχάριστες
εκπλήξεις έχουνε ασφαλώς να περιμένουν όσοι
περνάνε μία ζωή μες στις στερήσεις και τα
υποκατάστατα, αφού με βάση τα πορίσματα των
ερευνών ο θάνατος δεν θα είναι για αυτούς
παρά μια μακρά και αδιάκοπη αλληλουχία
κοινωνικών κι ερωτικών ονειρώξεων. Πάνω στη
βάση αυτής της ενδιαφέρουσας θεωρίας

αναπτύσσεται η πειραματική εφαρμογή του
προγράμματος Dreaminal, σύμφωνα με το οποίο
οι μελλοθάνατοι θα μπορούν μόνοι τους,
έναντι φυσικά ενός μυθικού οικονομικού
ανταλλάγματος που σε κάθε περίπτωση θα
διατίθεται στην περαιτέρω έρευνα, να
συνθέτουν το τελευταίο τους όνειρο
χρησιμοποιώντας φαντασιακά και αναμνησιακά
υλικά της αρεσκείας τους. Ασφαλώς η
ανθρωπότητα περιμένει με κομμένη την ανάσα
την απάντηση της Ακαδημίας Μεταφυσικών
Επιστημών.

Τη μέρα εκείνη ξύπνησα νεκρός. Άνοιξα τα μάτια
—έτσι τουλάχιστον μου φάνηκε— και αμέσως
προσπάθησα να δω πού ακριβώς βρισκόμουν.
Το αβυσσαλέο πουθενά, όμως, τριγύρω μου δεν
μου άφηνε μεγάλα περιθώρια. Είχα βρεθεί εκεί,
καταμεσήs στο πουθενά και είχα γίνει το ποτέ
που πάντα ως τότε απέφευγα. Τίποτα δεν
υπήρχε πριν, τίποτα δεν φαινότανε μετά.
Η μέρα εκείνη και το τίποτα.

Κατά την σημερινή του επίσκεψη στις εγκαταστάσεις της Ακαδημίας στη Νήσο Ρόμπεν ο Λόρδος Επιβήτορας είχε την ευκαιρία να συναντηθεί και να συνομιλήσει με τους άνδρες και τις γυναίκες που θα αποτελέσουν το πλήρωμα της πρώτης επανδρωμένης αποστολής στον άλλο κόσμο. Ο επικεφαλής της αποστολής, σμηναγός Γκονζάλες, δήλωσε στο ανώτατο ανδρείκελο ότι οι ψυχοναύτες βρίσκονται ήδη στο τελευταίο στάδιο της εκπαίδευσης και κατήχησής τους και σύντομα θα είναι έτοιμοι ανά πάσα στιγμή και κατόπιν εντολής της Τετραρχίας, να δειπνήσουνε στον Άδη. Ωστόσο, οι σεφ του κάτω κόσμου θα πρέπει να περιμένουν μέχρι το επόμενο Διπλοσάββατο, στο τέλος του Σεπτεμβρίου, οπότε και θα πραγματοποιηθεί η πολυαναμενόμενη εκτόξευση του θανατοσκάφους Ερμής 33 από το ψυχοδρόμιο της Νήσου Λέρου. Ο πνευματικός καθοδηγητής της αποστολής, επίσκοπος

Γιεφίμοβιτς, κάνοντας μια σεμνή και ταπεινή
επίδειξη του ιερού ρόλου που διαδραματίζει η
Ακαδημία σήμερα, μεταμόρφωσε δύο από τους
άνδρες της προσωπικής φρουράς του Λόρδου σε
κοκόρια, τα οποία στη συνέχεια
αλληλοεξοντώθηκαν κάτω από το φως των
προβολέων. Στο μεταξύ, εκκρεμής παραμένει
ακόμα ο ορισμός της ημέρας, κατά την οποία το
δωδεκαμελές πλήρωμα θα γίνει δεκτό από την
Κεντρική Επιτροπή του Έξω Κόμματος σε μία
ειδική τιμητική συνεδρίαση.

Τα δεκαεπτά τακτικά μέλη της Έξω Επιτροπής, τα οποία εκτάκτως εξαφανίστηκαν κατά την άνανδρη ταχυτρομοδακτυλουργική επίθεση του περασμένου -και ξεχασμένου- Δεκεμβρίου, θα αντικατασταθούν κατόπιν γενικής και υποχρεωτικής τηλεοπτικής ψηφοφορίας, που θα διενεργηθεί το βράδυ της τελευταίας Λήθης του Ιουνίου, αμέσως μετά το νυχτερινό διαφημιστικό διάλλειμα.

Τη μέρα εκείνη ξύπνησα μέσα σε μια αιώνια
στιγμή.
Η στιγμή-εγώ.

Κατόπιν απόφασης της Τράπεζας Αποικιών, η μετονομασία της έβδομης μέρας από Κυριακή σε Λήθη στο εξής θα ισχύει και για τα υπό προστασία έθνη. Η σε εβδομαδιαία βάση πανηγυρική διαγραφή από την ατομική αλλά και τη συλλογική μνήμη γεγονότων, προσώπων και καταστάσεων κρίνεται πλέον ως επιβεβλημένη, τόσο εξαιτίας της μειωμένης χωρητικότητας των ανθρωπίνων εγκεφάλων, όσο και για λόγους που έχουν να κάνουν με την αρμονική συνεργασία και συνύπαρξη ανθρώπων και λαών που μέχρι χθες βρίσκονταν σε αντίπαλα στρατόπεδα. Απρόσμενο σύμμαχο σε αυτήν την πρωτοβουλία φαίνεται πως συναντά η διοίκηση της Τράπεζας στο προσωπείο του Πάπα και Πατριάρχη του Ειρηνικού, ο οποίος, σε μία τολμηρή διασταλτική ερμηνεία των ιερών κειμένων, έκρινε πως ο Θεός μετά τις έξι πρώτες μέρες της δημιουργίας και καθ' όλη τη διάρκεια της έβδομης δεν αναπαύθηκε απλώς, αλλά

προσπάθησε να ξεχάσει όλα όσα είχε
προηγουμένως φτιάξει.

Ο υπερπόντιος θρησκευτικός ηγέτης, σε μία συμβολική κίνηση, αρνήθηκε να παραστεί στην επιμνημόσυνη δέηση για τα θύματα του πολέμου των Εσωτερικών Ινδιών. Το γραφείο τύπου του από την έδρα του στη Νήσο Κον-Σον εξέδωσε ανακοίνωση, με την οποία καταδικάζει απερίφραστα τέτοιου είδους τελετές, χαρακτηρίζοντάς τες αναίτιες αφορμές για την αναμόχλευση παθών και ταπεινών ενστίκτων. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον εντοπίζεται στην κατακλείδα του κειμένου, όπου οι φίλοι και οι συγγενείς των νεκρών καλούνται να ξεχάσουν τα προσφιλή τους πρόσωπα και να στρέψουν το ενδιαφέρον τους στη νέα εποχή που ανατέλλει. Εξάλλου, αν παραλείψουμε το αδιαμφισβήτητο θλιβερό γεγονός ενός ολοκαυτώματος, δεν μπορούμε παρά να αναγνωρίσουμε τα πολλαπλά οφέλη που αυτό κληροδοτεί στην επιζώσα ανθρωπότητα αλλά και στις επόμενες γενιές: Τόνωση των χειμαζόμενων από την

προπολεμική ύφεση αγορών, ανακούφιση από
τη δριμεία μάστιγα του υπερπληθυσμού,
ανάκαμψη της ηρωικής αλλά και της
αντιπολεμικής λογοτεχνίας, νέες ευκαιρίες για
τους ανέραστους κηφήνες των μετόπισθεν.

Άνοιξα τα μάτια μου, αλλά το μόνο που έβλεπα
ήτανε ένα στάσιμο γαλαζωπό σκοτάδι. Αν και
νεκρός, είχα ακόμα μάτια, μα η όραση μου δεν
υπήρχε πια, παρά μονάχα σαν μία μακρινή,
θολή και ενοχλητική ανάμνηση.

Άκουγα τα βλέφαρά μου να παλεύουν να
συνηθίσουν τη μορφή του νέου εκείνου κόσμου.
Άκουγα την καρδιά μου να υπαγορεύει το ρυθμό
στη νέα μου ζωή και ύστερα τα σπλάχνα μου να
αναζητούν το ρόλο τους στη νέα αυτή
κατάσταση πραγμάτων. Έξω από εμένα, όμως,
κανένας άλλος ήχος λυτρωτής δεν έφτανε στα
αυτιά μου. Άκουγα το σκοτάδι.

Προσπάθησα να το αγγίξω, μα ένιωθα τα
δάχτυλά μου να αργοσαλεύουν μέσα του
αυτόνομα, χωρίς να κατορθώνει η αφή μου να
διακρίνει κάποια εναλλαγή μες στην πυκνότητα
του χώρου. Δεν ήξερα αν ήταν άραγε αέριο ή
υγρό το ακατανόητο εκείνο σύμπαν που με είχε
περιβάλλει. Δεν ήμουν σίγουρος ούτε καν για την

ίδια τη δική μου στερεότητα. Και όμως, το σώμα μου ήταν ακόμα εκεί, όπως ήμουν κι εγώ ακόμα ο κάτοικός του. Το μέσα μου υπήρχε, ήταν εκεί ακέραιο, μα το έξω μου ολόκληρο είχε εξαφανιστεί.

Οι αισθήσεις μου παρέμεναν αμήχανες και άνεργες μπροστά σε εκείνη τη χωρίς παραστάσεις αντιπραγματικότητα.

Αδυνατούσαν ακόμα να συμβιβαστούν με την ιδέα πως είχαν, έτσι ξαφνικά και απροειδοποίητα, περάσει μέσα σε μια ανυπαρξία αμετάφραστη. Μέχρι που άρχισα σιγά-σιγά να γεύομαι τον πανικού, σαν ένα σιχαμερό μεταλλικό σιρόπι που βάλθηκα να το καταβροχθίζω με μια παράλογη μανία.

Ως μόνη λύση για την επαπειλούμενη
μεταπολεμική κρίση των αγορών
φωτογραφίζουν οι πεφωτισμένοι οικονομικοί
αναλυτές του Άγρυπνου Διευθυντηρίου την
ανακάλυψη ενός νέου πλανήτη με κάποιο
ελάχιστο είδος πολιτισμού, όπου θα υπάρχει μία
στοιχειώδη έστω ιδέα των συναλλαγματικών
ηθών και των εθίμων του δικού μας ευγενούς
συστήματος. Η -μέσω ενός ήπιου
εξανδραποδισμού των εξωγήινων ιθαγενών-
εξερεύνηση και κατάκτηση του ολοκαίνουριου
αυτού κόσμου θα μπορούσε να διευρύνει το
αγοραστικό κοινό των προϊόντων μας και να
αναζωογονήσει τα αποθέματά μας σε πρώτες
ύλες και εργατικό δυναμικό. «Ακόμα και αν δεν
υπάρχει μια νέα Αμερική, εμείς είμαστε
υποχρεωμένοι να την επινοήσουμε», σημείωσε
χαρακτηριστικά ο κύριος Πι, εφημερεύων
διαχειριστής της ευημερούσας γειτονιάς μου.

Ακόμα και η δική μου υπογειτονιά φαίνεται πως
επιστρέφει σιγά-σιγά στους γνώριμους
γαλήνιους ρυθμούς του πρόσφατου
μικρομεσαιωνικού της παρελθόντος, μετά την
απομάκρυνση από τους δρόμους και τα πάρκα
των νεαρών ταραξιών. Η πειραματική εφαρμογή
του προγράμματος πολύ ειδικής εκπαίδευσης
των ανηλίκων που εμφανίζουν αποκλίνουσα
συμπεριφορά κερδίζει ολοένα και
περισσότερους οπαδούς. Πρόθυμοι έως
ενθουσιώδεις γονείς και κηδεμόνες, από όλα τα
μήκη και τα πλάτη του αβυσσαλέου μας
πολιτισμού, σπεύδουν να εντάξουν, για μικρά ή
και για μεγαλύτερα διαστήματα, τους
υποψήφιους μελλοντικούς εγκληματίες στον
προγραμματισμό των πρότυπων σωφρονιστικών
κατασκηνώσεων. Εκεί, ακολουθώντας τη
θεμελιώδη αρχή πως η πρόληψη κοστίζει
λιγότερο από την θεραπεία, ειδικοί
δεσμοδιδάσκαλοι έχουν αναλάβει το δύσκολο

μα αναγκαίο έργο της κοινωνικής λοβοτομής
των ανήσυχων νέων. Ήδη τα αποτελέσματα από
τη λειτουργία των δύο πρώτων νεανικών
στρατοπέδων, «Σαβέδρα» και «Φίνγκαρ
Ο'Φλάχερτι» είναι κάτι παραπάνω από
ενθαρρυντικά.

Ήθελα να βγω, να φύγω, να αποδράσω. Αλλά
από τι; Ούτε ήξερα ούτε τολμούσα πια να
φανταστώ.

Αυτό δεν ήταν φυλακή. Οι φυλακές έχουνε
τοίχους και κελιά που ορίζονται στο χώρο. Μα
χώρος εκεί μέσα δεν χωρούσε.

Αυτό δεν ήτανε ποινή. Προϋποθέτει η ποινή το
πέρασμα του χρόνου μέσα από το σώμα του
κατάδικου. Μα εκεί μέσα το σώμα μου και ο
χρόνος έμοιαζαν να έχουν ταυτιστεί.

Ήθελα να κινηθώ, να προχωρήσω, να πάω
κάπου, μα η σύγχυση των διαστάσεων έκανε τα
βήματά μου να χάνουν το νόημα και τον
προορισμό τους. Ένιωθα, όχι πως παραβίαζα,
αλλά πως είχα πια ρητά εξαιρεθεί από το νόμο
της βαρύτητας. Λες κι είχα μες στου βυθού το
άγνωστο καταδυθεί ή εκτοξευτεί στο άπειρο του
διαστήματος. Μόνο που ακόμα ο άναρχος
τυμπανισμός της πανικόβλητης ανάσας μου

απέκλειε προς το παρόν όλα αυτά τα
βαραθρώδη ενδεχόμενα.

Και ύστερα η απροσδόκητη αντιστροφή της
αναπνευστικής μου λειτουργίας άρχισε να μου
αποκαλύπτει μια μυστική, καλά κρυμμένη μέσα
μου μέχρι εκείνη τη στιγμή, ξεχωριστή
ατμόσφαιρα. Εισέπνεα από μέσα μου κι εξέπνεα
εμένα.

Σε μία ειδική τιμητική συνεδρίαση στη Νήσο Ιμραλί η Κεντρική Επιτροπή του Έξω Κόμματος υποδέχτηκε σήμερα το πρωί τους άνδρες και τις γυναίκες που συμμετέχουν στην πρώτη έμψυχη αποστολή στον άλλο κόσμο. Ο Λόρδος Ευνούχος παρασημοφόρησε, μέσα σε μια συγκινησιακά φορτισμένη ατμόσφαιρα και κάτω από τα γιγαντιαία χάλκινα προφίλ των δύο Γερμανών Φιλοσόφων και του προέδρου Μπιουκάναν τους γενναίους ψυχοναύτες. Στη συνέχεια τα εξακόσια εξήντα έξι μέλη του σώματος κράτησαν ενός λεπτού σιγή στη μέλλουσα μνήμη τους. Λίγο αργότερα, αντιπροσωπεία του πληρώματος του Ερμής 33 επισκέφτηκε τη νέα σωφρονιστική κατασκήνωση «Φερντινάντ-Ωγκύστ». Οι νεαροί τρόφιμοι του ιδρύματος είχαν την τύχη να θαυμάσουν από κοντά τα ινδάλματά τους, ενώ οι περισσότεροι από αυτούς δήλωσαν πως όνειρό τους είναι, όταν μεγαλώσουν, να γίνουν ψυχοναύτες. Τα μέλη

του επίλεκτου πληρώματος ξεναγήθηκαν στις
εγκαταστάσεις του στρατοπέδου και μοίρασαν
στους μικρούς τους φίλους αναμνηστικές
μικρογραφίες του φερετρόσχημου
θανατοσκάφους.

Ο αρχιτέκτονας του θανατοσκάφους, δόκτωρ Γάμα, σε συνέντευξή του στο έγκριτο σκανδαλοφαλαιοθηρικό περιοδικό «Μείνε Πιστός», αποκάλυψε τη μέθοδο με την οποία σχεδιάστηκε και κατασκευάστηκε το μεγαλοφυές του δημιούργημα. Ο διαπρεπής επιστήμονας δεν έκρυψε πως άντλησε μεγάλο μέρος της έμπνευσής του από την αισθητική της Μεσοβασιλείας και την ειρώτεια τεχνική, ενώ τόνισε πως ιδιαίτερο βάρος δόθηκε στη ζωωστεγή μόνωση του σκάφους, προκειμένου να αποφευχθούν βραχυκυκλώματα στις συσκευές Κοτάρ, χωρίς την ομαλή λειτουργία των οποίων, η επικοινωνία με τον κόσμο των νεκρών θα είναι αδύνατη.

Προσπάθησα να προσδιορίσω από τι είδους
υλικό ήταν φτιαγμένο το νέο περιβάλλον μου,
μήπως και καταλάβω έτσι, δια της αφαιρέσεως,
σε τι μορφή είχε μετατραπεί η ύλη η δική μου.

Αλλά οι θερμοκρασίες του μέσα και του έξω
χώρου καθόλου δεν ξεχώριζαν και έτσι ούτε τα
όρια του ίδιου μου του εαυτού δεν ήμουν ικανός
να διακρίνω.

Το σώμα μου ήταν το σύμπαν μου.

Το σύμπαν-εγώ.

Αναλαμβάνοντας τα έξοδα για την κατασκευή των δώδεκα συσκευών Κοτάρ -συντεθειμένων αποκλειστικά από υλικά σπάνιας γης- η κοινοπραξία Γαζαρέν αναδείχθηκε διαμαντένιος χορηγός της αποστολής. Παράλληλα, ο κύριος Ωμέγα, διευθύνων μυστικοσύμβουλος της, ανακοίνωσε την πρόθεση της εταιρίας να διεκδικήσει την δημαρχία της Νέας Βαβυλώνας στις επικείμενες τηλεκοινοτικές εκλογές. Αν επαληθευτούν οι τρέχουσες δημοσκοπήσεις και οι αρχαίες προφητείες, η Γαζαρέν θα είναι το πρώτο μη φυσικό πρόσωπο που θα εκλεγεί σε ύπατο αξίωμα.

Ο νυν δήμαρχος της πρωτεύουσας της
Τετραρχίας, κύριος Δέλτα, φαίνεται
αποφασισμένος να αναλάβει αυστηρότερα
μέτρα για την προστασία των τηλεψηφοφόρων
του από τη διάδοση της εργαστηριογέννητης
νεοασθένειας, Μαύρης Οστρακιάς, γνωστής και
ως μάστιγας της χρονιάς. Συγκεκριμένα,
προβλέπεται να εφαρμοστεί ξανά η μέθοδος του
μαύρου εξοστρακισμού, που ήδη έχει
δοκιμαστεί με επιτυχία στις περιπτώσεις της
Γρίπης των Κωφαλάων και του Χαλκείου
Πυρετού. Οι φορείς της νόσου, οι συγγενείς, οι
γείτονες, οι συνεργάτες και οι φίλοι τους, αλλά
ακόμα και όλοι εκείνοι που τους έχουν έστω και
μια φορά κοιτάξει ή έχουν κάτι ακούσει να
λέγεται για αυτούς θα μετατοπιστούν στις
πρότυπες υγειονομικές αποικίες στις νεοπαγείς
υποσαχάριες νήσους. Εκεί προσδοκάται, μέσω
ενός συντηρητικού προγράμματος κανιβαλισμού
και αποκτήνωσης, να οδηγηθούν στην αυτοϊαση,

αν όχι και στη θέωση. Το μέτρο, αν και έχει χαρακτηριστεί ιδιαίτερα σκληρό, κρίνεται ως απολύτως επιβεβλημένο, αφού η εξάπλωση τέτοιου είδους μολυσματικών εντός των τειχών συμπεριφορών απειλεί ανά πάσα στιγμή να βλάψει ανεπανόρθωτα την κοινωνική αρτημέλια των πληθυσμών της βασιλεύουσας.

Όλα όσα μάταια δοκίμασα, μέχρι εκείνη τη στιγμή, για να τον αποφύγω, αναζητώντας εξηγήσεις λογικές να εξημερώσω το απόλυτο παράλογο, τον είχαν εξοργίσει.

Ο πανικός μου έμοιαζε για ακόμα μια φορά να προσαρμόζεται καλύτερα από εμένα.

Σκαρφάλωσε στων ιστών μου τις πλαγιές, πάτησε πάνω στους νευρώνες μου και εξαπλώθηκε στα υψίπεδα του εγκεφάλου μου.

Του φώναξα, δεν υπάρχουν, κι εκείνος έμπηξε τις πυρωμένες του βελόνες μες στα μάτια μου. Του ούρλιαξα, δεν είσαι εδώ, κι εκείνος άρχισε να πριονίζει το κρανίο μου.

Είμαι νεκρός, τίποτα δεν μπορείς να μου κάνεις τώρα πια, είπα και γέλασα με το ίδιο μου το αστείο. Το γέλιο μου, όμως, φούντωσε ακόμα περισσότερο τη λύσσα του θηρίου.

Άρχισα τότε να σπαρταρώ μέσα σε μια δαιμονιώδη περιδίνηση, ενώ εκείνος μου έγδερνε μεθοδικά όλες τις αντιστάσεις. Άρχισα

να στροβιλίζομαι στο χείλος ενός φρικτού
μετεωρισμού, ενώ εκείνος μου ξήλωνε αλύπητα
τα αντανάκλαστικά μου.

Συνέχιζα να γελάω, παρόλο που ολοένα και
πνιγόμενι μέσα στο σάλιο και στα δάκρυα.
Συνέχιζα να χορεύω στο ρυθμό του πανικού με
όλη την αντοχή που μου είχε απομείνει. Με όλη
εκείνη την ισχύ που η ζώσα ανυπαρξία μου
προσέφερε.

Και εκεί, επάνω στην στροφή, είδα τη λάμψη της
ρομφαίας του να σχίζει το ακίνητο γαλαζωπό
σκοτάδι.

Στο μεταξύ μια νέα σειρά τειχών θα αρχίσει σύντομα να κατασκευάζεται στο παράκτιο μέτωπο της Νέας Βαβυλώνας, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι ανθρωπολημμές που προκαλούνται από το συνεχιζόμενο λιώσιμο των αιώνιων ταξικών πάγων στους οικονομικούς πόλους του πλανήτη.

Ως λύση για την επανάληψη των πόλων και την σταθεροποίηση των κλιματολογιστικών συνθηκών του πλανήτη η Τράπεζα του Κόσμου προτείνει την σταδιακή εφαρμογή προγραμμάτων μαζικής ευθανασίας, προκειμένου να μειωθούν οι πληθυσμοί των ευπαθών και πολυδάπανων στρωμάτων. Την ίδια ώρα, ολοένα και περισσότερους υποστηρικτές αποκτά η πολιτική του ενός γονέα, σύμφωνα με την οποία τα παιδιά των οικογενειών των υπό προστασία εθνών, αφού κληθούν να αποφασίσουν ποιον από τους δύο αγαπάνε πιο πολύ, τη μαμά ή τον μπαμπά, θα αποχωριστούν τον λιγότερο αγαπημένο, ο οποίος στη συνέχεια θα πάει ένα «μεγάλο ταξίδι». Ο εισηγητής της πρότασης, κύριος Θήτα, του οποίου και οι δύο γονείς πεθάνανε στη γέννα, δήλωσε σχετικά: «Είναι καιρός να αναθεωρήσουμε τις απόψεις μας σχετικά με τη δομή της οικογένειας και να πάψουμε να

θεωρούμε ως δόγματα τις αρχές και τα αξίες που αυτή παράγει. (...) Είναι φανερό πλέον πως η ταυτόχρονη ύπαρξη και των δύο γονέων μέσα στο σπίτι μπορεί να δημιουργήσει αισθήματα σύγχυσης και ανταγωνισμού στα νεότερα μέλη. (...) Το κοινωνικό κράτος έχει ξεπεράσει προ πολλού τα όριά του και αφού δεν μπορούμε να περικόψουμε κεφαλαιώδη δικαιώματα, θα αποκόψουμε τις κεφαλές των δικαιούχων».

Την ίδια ώρα οι νέοι γονείς ολοένα και περισσότερο συμμορφώνονται με τις επιταγές της σύγχρονης παιδαγωγικής και αποφεύγουν επιμελώς να χειροδικούν σε βάρος των παιδιών τους, αναθέτοντας το έργο αυτό σε επαγγελματίες του είδους και ειδικά εξουσιοδοτημένους παράγοντες του υποκόσμου.

Και τότε άρχισα να τραγουδάω, χτυπώντας τις
αόρατες πατούσες μου στο ανύπαρκτο σανίδι:
τρεις τέσσερις δώδεκα, τρεις πέντε δεκαπέντε,
τρεις έξι δεκαοχτώ, είμαι νεκρός, τρεις επτά
εικοσιμία, τρεις οχτώ εικοσιτέσσερις, νεκρός,
νεκρός, νεκρός, τρεις εννιά εικοσιεπτά, ένας
νεκρός που ξέρει να χορεύει, ένας νεκρός που
ξέρει να μετρά, πέντε επτά τριανταπέντε, πέντε
οκτώ σαράντα, ένας νεκρός που θέλει να
θυμάται, να αντιδρά, να υπολογίζει, επτά επτά
σαρανταεννιά, ένας νεκρός που σχεδιάζει, το
χάρτη αυτής της κόλασης εγώ τον έχω φτιάξει
και ήρθες μετά εσύ, σαν κέρβερος αδέσποτος να
μου φυλάξεις τις εισόδους, επτά οκτώ
πενηνταέξι, επτά εννιά εξηντατρία, εγώ σε
κάλεσα, εγώ είμαι ο αφέντης σου, σε μένα
πρέπει να υπακούς, κάποιος πρέπει,
βρωμόσκυλο, να σου διδάξει τρόπους, σύρσου
λοιπόν στα πόδια μου και άσε με ήσυχο να
μετρήσω ετούτη τη στιγμή. Τη μόνη από όλες

του κόσμου τις στιγμές που μου έχει
περισέψει.

Ακόμα πιο μακρινό φαντάζει το -ελάχιστα
ευφάνταστο μα πάντα εφιαλτικό- σενάριο του
τέλους του υποκόσμου, ο οποίος εξακολουθεί
να τροφοδοτεί σε έμψυχο δυναμικό και σε
τεχνογνωσία τόσο τις δυνάμεις της Τετραρχίας
όσο και τις υποδυνάμεις των τρομοκρατών.
Μετά τον εμπλουτισμό του φοροεισπρακτικού
μηχανισμού με το σώμα των ιπποτών-
τραμπούκων και την διάδοση της μεθόδου των
μαγικών εξαφανίσεων σε αμφότερες τις όχθες
του συστήματος, την παράσταση έρχονται τώρα
να κλέψουν οι ηλεκτρόλυκοι. Τα συμπαθή και
υπερφονικά τετράποδα θα αναλάβουν τα
δύσκολο έργο την αναζήτησης και εξόντωσης
των φυγάδων-νομάδων στις ερήμους και τις
στέπες των μεγα-μετα-πόλεων του πλανήτη.
Επίσης ερευνάται η περαιτέρω χρήση των
ηλεκτρολύκων και σε άλλους τομείς, όπως η
πρόβλεψη ποδοσφαιρικών αποτελεσμάτων ή
σεισμικών δονήσεων.

Εξαιρετικά ισχυρός σεισμός αναμένεται να
πλήξει το νοτιοανατολικό διάζωμα του
Μεταρχιπελάγους λόγω τις τακτικής πλέον
σύγκρουσης των τεκτονικών και των τευτονικών
πλακών. Η Τράπεζα Φόβου και Προλήψεων
συνιστά στους κατοίκους της περιοχής να
συνεχίσουν τη ζωή και την καθημερινότητά τους
σαν να μη συμβαίνει τίποτα. Άλλωστε, αν είναι –
όπως θα έλεγαν και οι ίδιοι- να έχει έρθει η ώρα
τους, κάθε σπασμωδική απόπειρα διαφυγής του
μοιραίου κρίνεται ως ύβρις και προσβάλλει
άμεσα το ήδη εύθραυστο ισοζύγιο νεκρών
αθώων και ενόχων ζωντανών.

Το αυτοκτήνος λούφαξε και ζάρωσε, μαζεύτηκε
κουτάβι καταπίνοντας την ίδια του τη λύσσα.
Του πέταξα μια πικρή ανάμνηση παλιάς πληγής
να έχει να ροκανίζει και γύρισα στον κόσμο μου
ή σε ό,τι είχε απομείνει από αυτόν τον κόσμο να
θυμίζει.

Ο εκτός νόμου και πραγματικότητας σύνδεσμος των Ενόχων κάλεσε τα μέλη του να συμμετέχουν σε νέα νυχτερινή συγκέντρωση, αυτή τη φορά έξω από τις πύλες των έξι φυλακών του σωφρονιστικού αστερισμού του Σίσυφου. Τα αιτήματα των κινητοποιήσεων παραμένουν άγνωστα, ενώ οι αγνώστου ταυτότητας και αμφιβόλου γούστου αταραξίες περιορίζουν, μέχρι στιγμής, τη δράση τους σε σιωπηλές και αδρανείς μαζικές συγκεντρώσεις έξω από δημόσια κτήρια, χωρίς ωστόσο να προχωρούν σε απόπειρες κατάληψης ή σε συγκρούσεις με τις δυνάμεις περιφρούρησης ή με την πολιτοφυλακή των δικαίων, οι οποίες θα μπορούσαν να δώσουνε λίγη ζωή στις νεκρές ζώνες των πόλεων και της υπαίθρου. Ο καθηγητής του Πανεπιστημίου του Κρακ, μαρκήσιος Βήτα, δήλωσε σχετικά με το θέμα: «Οι ενέργειες αυτές, όσο τρομακτικές και αν

φαντάζουν, δύσκολα μπορούν να
χαρακτηριστούν ως τυπικά τρομοκρατικές».

Σε φιάσκο εξελίχθηκε η τελευταία ντικενσιανού
στυλ απόπειρα της οργάνωσης «Πράξε Όπως Θα
Ήθελες Όλη Η Ανθρωπότητα Να Πράττει». Σε μια
απελπισμένη προσπάθειά τους να
σαμποτάρουνε την ανοικοδόμηση επί των
ινδιάνικων καταυλισμών στη Νήσο Ουώλντεν, οι
θρασύδειλοι υποκειμενιστές δοκίμασαν να
εξαφανίσουν τον υποδιοικητή της Τράπεζας
Δημόσιων Έργων και Διαγραφών. Ωστόσο, το
μόνο που κατάφεραν ήταν να αντικαταστήσουν
τον στόχο τους με τον υφιστάμενό του
ανθυποδιοικητή, προαναγγέλλοντας άθελά τους
τις επερχόμενες διοικητικές ανακατατάξεις. Ο
νέος υποδιοικητής δήλωσε πως το μεγάλο αυτό
έργο θα συνεχιστεί απρόσκοπτα,
υπενθυμίζοντας, για να τονίσει το μέγεθος και
τη σημασία του, την ινδιάνικη καταγωγή του
προέδρου Μπιουκάναν.

Οι παλαιές αισθήσεις οι θνητές δεν είχαν τίποτα
καινούριο να μου πουν. Κανένα νέο ερέθισμα
δεν μπορούσε να εισβάλει από έξω προς τα
μέσα, λες και το μέσα είχε το έξω ολόκληρο για
πάντα απορροφήσει και πια δεν το είχε ανάγκη.
Ο χώρος είχε αντιστραφεί.
Ο χρόνος είχε σβήσει.
Νέες, ως τότε μυστικές και άγνωστες, αισθήσεις
διαδέχονταν όλες εκείνες τις ανώφελες παλιές.

Όπως έγινε γνωστό από τη διαρκή σύνοδο του Άγρυπνου Διευθυντηρίου, ο αναπάντεχος αυτοτραυματισμός του Προέδρου Μπιουκάναν οφείλεται σε τρομοκρατική ενέργεια. Σύμφωνα με ερεβώδεις πηγές ο Πρόεδρος είχε από καιρό προσχωρήσει σε κάποια από τις φαιδρές, μα πάντα επικίνδυνες, ακραίες οργανώσεις που επιχειρούν κατά μήκος της κορυφογραμμής του συστήματος. Ως μέλος της οργάνωσης αυτής συμμετείχε στο σχεδιασμό και στην πραγματοποίηση του πιο φιλόδοξου τρομοκρατικού χτυπήματος στα χρονικά της Τετραρχίας, τη δολοφονία του ίδιου του ηγέτη της! Τα κίνητρα που οδήγησαν τον Μπιουκάναν στο να αρνηθεί τις αρχές και τις αξίες της νέας εποχής –των οποίων ο ίδιος αποτελούσε μέχρι χθες ζωντανή ενσάρκωση- και να ταχθεί στο πλευρό των πιο θανάσιμων εχθρών της παραμένουν αβυσσαλέως αδιευκρίνιστα. Ενώ ήδη εκφράζονται φόβοι ότι ενδέχεται να

ακολουθήσουν και άλλες τέτοιου είδους
απόπειρες πολιτικής αυτοκτονίας. Η
τελετουργική αποκαθήλωση του Προέδρου
πρώην Μπιουκάναν θα πραγματοποιηθεί
αμέσως μετά την εκτόξευση του Ερμή 33.

Σε λίγη ώρα θα ξεκινήσει το τελικό στάδιο της σωματικής και ψυχικής προετοιμασίας του ηρωικού και πένθιμου πληρώματος του θανατοσκάφους πριν τη μεγάλη του αποστολή, η οποία θα πραγματοποιηθεί αύριο τα ξημερώματα. Οι ψυχοναύτες, αφού αποχαιρετίσουν τις οικογένειες και τα άλλα προσφιλή τους πρόσωπα και λάβουν τις αναγκαίες εγγυήσεις από τους εκπροσώπους των δογμάτων τους, κατά τα μεσάνυχτα θα θέσουν τέλος στη γήινη ύπαρξή τους με τον τρόπο που ο καθένας τους έχει ήδη επιλέξει. Στη συνέχεια θα τοποθετηθούν στις σαρκοφάγους του Ερμής 33 και θα συνδεθούν με τις ατομικές συσκευές Κοτάρ μέσω των οποίων αναμένεται να ξεκινήσουν να αποστέλλουν τις ανταποκρίσεις τους από τον άλλο κόσμο αύριο το μεσημέρι. Η Τράπεζα Άμυνας και Εκπαίδευσης απευθύνει έκκληση στο σύνολο των υπηκόων της Τετραρχίας να συμμετάσχουν

απόψε στην μεγάλη αγρύπνια προς τιμήν των
ψυχοναυτών, παραμένοντας όλη τη νύχτα
σιωπηλοί, ακίνητοι και αγέλαστοι μπροστά
στους δέκτες τους. Όπως θα έλεγε και ο πρώην
Πρόεδρος μας, «απόψε δεν θα κοιμηθεί
κανείς!».

Και τότε άρχισε μπροστά μου να απλώνεται το
μυστικό τοπίο του αιχμάλωτού μου εαυτού. Και
τότε άρχισα την άγνωστη χώρα των στιγμών με
θράσος να εξερευνώ και να χαρτογραφώ
αμήχανα την επικράτεια της.

Αυτοί πάντως που σίγουρα φαίνεται να έχουν χάσει τον ύπνο τους είναι οι εισπράκτορες της Τράπεζας Προβλέψεων και Προφητειών. Η πανδημία του στοιχηματικού πυρετού για ακόμα μια φορά χτύπησε το κυρίαρχο είδος του πλανήτη, αφού τις τελευταίες μέρες όλοι οι ευσυνείδητοι τηλεθεατές και συνεπείς φορολογούμενοι σπεύδουν να επενδύσουν μαζικά τις αποταμιεύσεις τους ποντάροντας στα μεταφυσικά προγράμματα που έχουνε συντάξει οι πνευματικοί καθοδηγητές των εκάστοτε θρησκευμάτων σχετικά με τη ζωή μετά το θάνατο. Αυτή τη στιγμή ως φαβορί στις προτιμήσεις των παικτών προβάλλει η θεωρία των Καθαρηρίου, έτσι όπως αναθεωρήθηκε από τη σύνοδο των Μυστικών Επτά Ιεραρχών, ενώ τις λιγότερες προτιμήσεις συγκεντρώνει η απαγορευμένη αίρεση των νεκρικών ονείρων, την οποία εξακολουθούν να προπαγανδίζουν

πεισματικά τα μέλη του ερευνητικού
προσωπικού στο Πανεπιστήμιο του Ιφ.

Στο μεταξύ ομάδα σπουδαστών του πάντα
ανησυχητικού Κρακ των υποτών της γνώσης
παρουσίασε ένα νέο πειραματικό πρόγραμμα
τεχνητής αθανασίας. Το E-Mortality
συνίσταται σε μία ψηφιακή βάση θνητών
δεδομένων, όπου οι χρήστες θα συγκεντρώνουν
το σύνολο των χαρακτηριστικών, των
αντιδράσεων, των συμπεριφορών και των
εμπειριών των αγαπημένων τους προσώπων,
όσο αυτά θα βρίσκονται ακόμα εν ζωή. Στη
συνέχεια, εάν κι εφόσον οι ίδιοι οι
ενδιαφέροντες ενδιαφερόμενοι για λόγους
υστεροφημίας το επιθυμούν, θα έχουν τη
δυνατότητα να παρεμβαίνουν και να
τροποποιούν τον ηλεκτρονικό τους εαυτό,
δίνοντας έτσι στην αιωνιότητα την οριστική του
μορφή. Αυτή στη συνέχεια θα ενεργοποιείται
αμέσως μετά το θάνατο του προσώπου και
μέσω μιας φορητής και εύχρηστης συσκευής
που θα συνδέεται με τον προσωπικό υπολογιστή

του νεκρού και τα ηλεκτρονικά του παρελκόμενα
θα πραγματοποιεί κάποιο είδος εικονικής
ανάστασης. Με τον τρόπο αυτόν τα ορφανά θα
έχουν στο πλάι τους για πάντα τους νεκρούς
γονείς τους για να τους βλαστημούν και να τους
συμβουλεύονται, οι χήρες θα εξακολουθούν να
μοιράζονται ή να υποκρίνονται τις τρυφερές
στιγμές με τους εκλιπόντες συντρόφους τους και
οι παρές θα μπορούν για πάντα να
ταπεινώνουν και να τιμούν τους άδικα και
πρόωρα χαμένους πιστούς τους φίλους.

Η μέσα χώρα μου, ωστόσο, δεν ήταν ο τόπος ο
ειρηνικός που κάποτε είχα φανταστεί. Λιμάνια
ασφαλή και εύφορες κοιλάδες μέσα μου δεν
υπήρχαν. Το μόνο που κατάφερα κάπως να
διακρίνω ήτανε ένα μονοπάτι κόκκινο και πέρα,
στον ορίζοντα και όσο έφτανε το βλέμμα μου
μια άγονη και γκρίζα ερημιά.
Συνέχισα να περπατώ κι ενώ κοχλάζανε οι
πέτρες από κάτω μου, ένιωθα το υπόλοιπο
κορμί μου να παγώνει.

Όχι και τόσο πιστοί φίλοι αποδείχτηκαν για τον
άτυχο αστυνόμο Σίγμα οι κατοικίδιοί του
ηλεκτρόλυκοι. Ο ακούραστος υπηρέτης του
νόμου και της τάξης έπεσε θύμα της
εμπιστοσύνης και της συμπάθειας με τις οποίες
είχε περιβάλει την μηχανοκίνητή του συντροφιά.
Αρνούμενος να συνεργαστεί με τους
ανθρωπόμορφους συναδέλφους του, ο Σίγμα
είχε το τελευταίο διάστημα περιοριστεί στο να
επιδιώκει τη διαλεύκανση των εγκλημάτων και
την πάταξη των εγκληματιών
συνεπικουρούμενος αποκλειστικά από μια
αγέλη ηλεκτρολύκων, με τους οποίους μάλιστα
μοιραζόταν και την προσωπική του εξοχική
κατοικία στην Απρόσιτη Νήσο. Στις ακτές του
σχεδόν ακατοίκητου αυτού εδάφους βρέθηκαν
χθες το ξημερώματα τα ελάχιστα απομεινάρια
της πλέον παρεξηγημένης αστυνομικής
ιδιοφυίας και παράνοιας. Σύμφωνα με
αυθαίρετες υποθέσεις οι τετράποδοι

ηλεκτρονικοί κεφαλοκυνηγοί κατασπάραξαν τον
προϊστάμενό τους κατόπιν παρεξήγησης των
αντιφατικών εντολών του ιδίου.

Σε παρεξήγηση εξάλλου αποδίδουν και οι
διοικητές των σοφρωνιστικών κατασκηνώσεων
Νούντσιο και Ουέστον Λούμις την άγρια
συμπλοκή που έλαβε χώρα μεταξύ των νεαρών
τροφίμων τους μετά την ολοκλήρωση της μεταξύ
τους λυκοφιλικής ποδοσφαιρικής αναμέτρησης
στη Νήσο Σαντογκάν. Οι παίκτες των δύο
ομάδων λίγα λεπτά πριν την ολοκλήρωση του
αγώνα άρχισαν, χωρίς κάποιο εμφανή
τουλάχιστον λόγο, να ανταλλάσσουν εξαιρετικά
βαρείς για την ηλικία τους χαρακτηρισμούς.
Σύντομα οι φραστικές επιθέσεις εξελίχθηκαν σε
αληθινές μάχες σώμα με σώμα υπό τα -ίσως όχι
και τόσο- έκπληκτα βλέμματα του κοινού, το
οποίο αποτελούνταν ως επί τω πλείστον από
συγγενικά πρόσωπα των αγωνιζομένων. Όσοι
προσπάθησαν να εμπλακούν στη σύρραξη ως
ειρηνοποιοί το μόνο που κατάφεραν ήταν να
προσθέσουν τα ονόματά τους στο μακρύ
κατάλογο των θυμάτων. Η βραδιά

ολοκληρώθηκε με την απονομή από τον πανταχού παρόντα επίσκοπο Γιεφίμοβιτς αναμνηστικών μεταλλείων στους δύο τελικούς επιζήσαντες της αναμέτρησης. Για την ιστορία το αποτέλεσμα του κανονικού αγώνα, μέχρι τη στιγμή που αυτός διακόπηκε, ήταν ισόπαλο και χωρίς τέρματα.

Από μακριά ξεχώριζα μια λέξη να ξεκινάει σαν
ψίθυρος στο παιδικό δωμάτιο και μέχρι να με
φτάσει, να γίνεται μια άγρια πολεμική κραυγή.

Μια λέξη που την είχα ακούσει ήδη τόσες
πολλές φορές, από όλες τις φωνές, σε όλες τις
περιστάσεις, που είχα πια ξεχάσει το αληθινό
της νόημα. Που ίσως ποτέ δεν νοιάστηκα
πραγματικά να μάθω τι σημαίνει. Που μέσα σε
εκείνη τη στιγμή, μέσα στη χώρα των στιγμών,
ήταν πια πολύ αργά να ψάξω ή να ρωτήσω.
Και όμως από όλες τις λέξεις τις ανθρώπινες,
αυτή ήταν η μοναδική η λέξη η δικιά μου.

Η λέξη-εγώ.

Χωρίς τέρμα μοιάζει να είναι και η πορεία του ανθρώπου που μετρά, του εξελεγμένου είδους, στη συμπαντική μας γειτονιά. Από το διαστημόπλοιο Πίντα άρχισαν ήδη να καταφτάνουν στους γήινους δέκτες εικόνες από τον υποψήφιο για γεωποίηση πλανήτη με την προσωρινή ονομασία Στυξ. Στα ανυποψίαστα χαμογελαστά πρόσωπα των εξωγήινων ιθαγενών, που κατόρθωσε να αποτυπώσει ο σκιαγραφικός φακός της τελευταίας ανανδρης αποστολής, μπορούμε με ευκολία να διακρίνουμε το μέλλον.

Στο μέλλον συνεχίζει να επενδύει η
αριστοεταιρεία Γαζαρέν, αναλαμβάνοντας εξ
ολοκλήρου το κόστος της οργάνωσης και
εκτέλεσης του σχεδίου εποικισμού του νέου
γεωποιήσιμου πλανήτη. Τα πρώτα κύματα
εποίκων θα συσταθούν κυρίως από φορείς των
νεοασθενειών, αρνητές των μετασυμβάσεων,
και λοιπούς παρίες του παντοκράτορος
συστήματος. Στο μεταξύ ερευνάται το κατά πόσο
μπορούν να θεωρηθούν συμβατοί με την
προοπτική της Νέας Γης τα στελέχη του
μυστηριώδους συνδέσμου των Ενόχων.

Και τότε είδα, εκεί, στο βάθος το αμέτρητο του
κόκκινου μονοπατιού μια λεγεώνα σάπιες
πανοπλίες να έρχονται καταπάνω μου να με
υποδεχτούν με τις πυρακτωμένες λόγχες τους.
Οι περασμένοι μου εαυτοί όλων των πεθαμένων
ημερών, που τόσα χρόνια στοίβαζα μες στο
μυαλό μου τα κουφάρια τους, είχαν
βρικολακιάσει και με συνασπισμένες τις
δυνάμεις τους χιμούσαν τώρα να θερίσουν τον
απρόσκλητο.

Ελάτε εδώ, σιχαμερά βδελύγματα!
Ελάτε! Να δούμε πόσους τελικά το άπειρο
χωράει.

Μόνο προσέξτε, το μονοπάτι αυτό είναι στενό
και πονηρούς πολεμικούς σχηματισμούς όχι, δεν
επιτρέπει. Αν θέλετε στ' αλήθεια μαζί μου να τα
βάλετε, τότε θα πρέπει να μπείτε στη σειρά.
Είστε πολλοί κι εγώ είμαι μονάχος μου. Μα ένας
προς έναν θα δείτε πως σας έχω. Κάποτε ίσως
κουραστώ. Ίσως σε κάποιο από τα αμέτρητά σας

πρόσωπα κάτι να θυμηθώ, να λυπηθώ, να
κλάψω, να δειλιάσω. Μα μέχρι τότε, να το
ξέρετε, πως όσους περισσότερους μπορώ, έχω
σκοπό μαζί μου να τους πάρω. Μου ανήκει ο
πόλεμος αυτός, είναι δική μου αυτή η κόλαση
και χωρίς μάχη δεν σκοπεύω να την χαρίσω σε
κανέναν σας.

Και τότε όρμισα κι εγώ επάνω τους.

Ιδιαίτερη έκπληξη έχει προκαλέσει η αιφνίδια
αλλαγή τακτικής των ενοχικών συνδεσμιτών. Τα
νόθα τέκνα της προεμφυλιακής κρίσης που
μεγαλώσανε στα πεδία των Εσωτερικών Ινδιών
και ωρίμασαν κατά τη διάρκεια της
μεταπολεμικής ύφεσης, άρχισαν πια να
σαπίζουν και η οσμή της αποσύνθεσής τους
φαίνεται πως πληγώνει τα ευαίσθητα
τετραρχικά ρουθούνια. Οι ξυπόλητες μάζες που
μέχρι χθες πολιορκούσαν με τη εκκωφαντική
τους σιωπή δημόσια κτίρια και κρατικά
ιδρύματα συμπύκνωσαν τις δυνάμεις τους
έχοντας από τα άγρια χαράματα ήρεμα
συγκεντρωθεί προ των πυλών μίας ξεχασμένης
πριγκιπωνησιωτικής σωφρονιστικής αποικίας. Η
εν λόγω φυλακή, η οποία έχει ουσιαστικά πάψει
από καιρό να χρησιμοποιείται, σήμερα δεν
φιλοξενεί παρά φαντάσματα από παλιούς
λαθρεπιβάτες της ζωής και ασήμαντους
καταχραστές του σύμπαντος.

Και τότε άρχισε να βρέχει.

4 εκδρομή. Από τότε που έχασε τη δουλειά του, οι μέρες απέκτησαν τον ρυθμό μιας μυστικής ιεροτελεστίας. 11 ασφυξία. Έβαζε πάντα το ξυπνητήρι στις οκτώ. 17 ζήλεια. Καμιά φορά, όμως, ξυπνούσε από μόνος του νωρίτερα και αυτό το θεωρούσε ως μια μικρή προσωπική του νίκη σε βάρος ενός αόρατου και δόλιου μηχανισμού. 5 αντέχω. Μετρούσε τότε τα λεπτά που υπολείπονταν μέχρι την προβλεπόμενη του αφύπνιση και ύστερα τα σημείωνε σε ένα μικρό σημειωματάριο που είχε δίπλα στο κρεβάτι. 9 κίτρινο. Στη συνέχεια συμπλήρωνε δίπλα σε αυτό το νούμερο κάτι για το όνειρο που είχε μόλις δει και το οποίο, άλλωστε, ευθυνόταν για το πρόωρο ξύπνημά του. 22 ενοχή. Αυτό το κάτι δεν ήταν παρά μια μόνη λέξη, με την οποία πίστευε πως κωδικοποιούσε και συμπύκνωνε όλες εκείνες τις απρόκλητες εικόνες και αισθήσεις που πάλευαν να γίνουν ιστορίες μες στον ύπνο του. 29 υπακούω. Μια λέξη, ας πούμε, αναμνηστική που έφερνε μαζί του

επιστρέφοντας από ένα ακατανόητο ταξίδι, καταδικασμένο να εξαφανιστεί μέσα στη λήθη της καινούριας μέρας. 14 κούραση. Καμιά φορά σκεφτόταν τι θα συνέβαινε, αν πέθαινε, λέει, ξαφνικά, κάτω από συνθήκες σκοτεινές κι αδιευκρίνιστες και έβρισκαν οι δικοί του αυτό το σημειωματάριο εκεί, δίπλα στο μαξιλάρι του. 52 εκείνος. Φανταζόταν έναν δαιμόνιο ντετέκτιβ να αναλαμβάνει την υπόθεση, να μελετάει τις σημειώσεις του για μήνες, να καταστρώνει τα πιο φαιδρά και αστήρικτα σενάρια και τέλος νικημένος και ανήμπορος να υποβάλλει την παραίτηση στον προϊστάμενό του. 2 μαχαίρι. Αναρωτιόταν πώς να περνούνε, άραγε, τις μέρες τους οι άνεργοι ντετέκτιβ και με τη σκέψη αυτή άφηνε να περάσει και η δική του μέρα. 40 εκδίκηση.

Τη μέρα εκείνη ξύπνησε για ακόμα μια φορά νωρίτερα από μόνος του, κοίταξε το ρολόι του κι ύστερα πήρε το σημειωματάριο και έγραψε: 365 λάσπη.

«Αν ήσουν νύχτα, θα ήσουν η τελευταία.» Δεν της το είπα. Το σκέφτηκα μονάχα. Τράβηξε τις κουρτίνες να μπει το φως του δρόμου στο δωμάτιο. Να μας αποκαλύψει. «Τι ώρα πρέπει να είσαι στο σταθμό; Έβγαλες εισιτήριο; Πού είναι οι αποσκευές σου; Έχε το νου σου, να μην αφήσεις πίσω τίποτα. Πίσω να μη γυρίσεις.» Τα λόγια της, αμήχανα, έσχιζαν λωρίδες τα σεντόνια. Τα κρέμαγαν από ψηλά και το παράθυρο στο δρόμο ακουμπούσε. Να φύγω με έσπρωχναν μιαν ώρα αρχύτερα. Να μην προλάβω καν να το σκεφτώ. Να πω, το ξέρεις, θα μου λείψεις. Όλα αυτά τα πρακτικά

ζητήματα. Στο θάνατο, στο χωρισμό. Που δεν σε αφήνουν να το σκεφτείς πως δεν υπάρχει αύριο. «Τι ξύλο θέλετε να βάλουμε στο φέρετρο; Να βρείτε μια όμορφη φωτογραφία του νεκρού, που να χαμογελάει. Κάποιος να πάρει τους φίλους του τηλέφωνο. Να μην το μάθουν από αλλού. Κάποιος να τους ξυπνήσει.» Το φως του δρόμου έριξε τη σκιά της πάνω μου. Με βάραινε. Δεν μου έφτανε. Κοίταξα το ρολόι. «Έλα για λίγο πλάι μου. Πέντε λεπτά ακόμα.» Ξάπλωσε. Με αγκάλιασε. «Τι σκέφτεσαι;» με ρώτησε. «Αν ήσουν ιστορία, θα ήσουν αυτή». Ψέματα, δεν το σκέφτηκα. Έτσι, απλώς το είπα.

κυκλοφορούν επίσης
από τις εκδόσεις dreamtigers

κεντρική διάθεση:
www.dreamtigers.gr

fiat lux

**στον Κωνσταντίνο
Βόλος, Μάρτιος 2017**

ο ψυχοναύτης
©
γιάννης αντάμης
dreamtigers